

Вестник на българите в Детройт

Читателите на вестника сигурно са забелязали, че от септември изданието е с нов дизайн. Това беше резултат от желанието ни вестникът да изглежда още по-добре, а повода - подарък по случай 3-тата годишнина от първият му електронен брой. Надяваме се, че през тази трета година с ваша помощ ще успеем да го направим още по-интересен и очакван. Броеве, излезли до сега едвам се събират в голяма папка. Направи ми впечатление, че по-голямата част от информацията е актуална и до днес. На страниците освен снимки от български събирания през последните няколко години, могат да бъдат прочетени здравни съвети, полезна данъчна и застрахователна информация.

Вие също можете да прегледате старите броеве, ако отидете на главната страница на www.BulgariansinDetroit.com и кликнете на Е-вестник, Архив.

В допълнение искаме да напомним, че вестникът е безплатен и се изпраща веднъж месечно по е-мейл до всички регистрирани абонати. Можете да абонирате ваши близки и приятели само за

няколко минути. **Абонирайте се тук**
Двете имена и е-мейлът на получателя са задължителни, а останалата информация можете да попълните по желание. Вашите лични данни няма да бъдат предоставяни на трети лица за комерсиални цели. Можете да прекратите вашия абонамент по всяко време. Ако желаете да публикувате статия, съобщение за събитие или да включите вашата реклама в електронния вестник, пишете ни на info@bulgariansindetroit.com. Приканваме всички българи, собственици на малък бизнес или предлагачи услуги като почистване, гледане на деца/възрастни, техници, зъболекари, лекари, счетоводители, козметици и други да ни изпратят своите визитни картички, за да ги включим в каталога «Жълти страници» на уеб сайта www.BulgariansinDetroit.com.

ДАНИЕЛА и ВЕЛЕСЛАВ НАЧЕВИ

Из писма до редакцията:

“Много приятно бяхме изненадани от новия свежарски дизайн на вестника. Поздравления! Дерзайте и ни радвайте!”

Емилия Димитрова

“Това е един от броевете (бел.ред. бр. 8). на вестника ви, които прочетох с удоволствие и открай до край! Дерзайте, работете дори и на жегите. Радвайте БГ население в щата.”

Ирена Миланова

“Вестникът ви е доста добър, има материали за всички. Успех!”

Свилен Панайотов

“И...благодаря, че ви има!”

Кристина Стоянова

“Благодаря за винаги много интересния вестник!”

Гинка Ортега

Място за реклама.

Пишете ни на е-мейл адрес:

info@bulgariansindetroit.com

МАТИ БОЛГАРИЯ, P.O. BOX 5662,
DEARBORN, MI 48128.

E-MAIL: MATIBGDETROIT@MAIL.BG

Фирма "Биляна" (248) 939 0401
- Резервации за самолетни билети

Българска
Застрахователна
Агенция Кожухаров

В този брой четете:

Концерт на Петър Ралчев	2
Halloween партита	4/5
Новата учебна година	6
На гости на	7
Нови работни места в Мичигън	9
Застраховка за цял живот	10
Поздрави	12
Триптих за обич	13

Покана за концерт на Петър Ралчев

24 Октомври, Събота от 20:00

Заповядайте да послушате и да се насладите на живо на истинския български фолклор в изпълнение на световно известния акордеонист ПЕТЪР РАЛЧЕВ.

Петър Ралчев е акордеонист със своеобразен стил, отличаващ се с виртуозност, мелодичност, богата хармония и импровизация. Завършил е Музикалното училище в Пловдив, което дава основата на неговото изпълнителско майсторство. Там се запознава с виолиста Георги Янев и създават оркестър “Орфей”. За две години Петър записва 9 свои изпълнения — самостоятелно и с кларнетиста Иво Папазов. През 1991 г. Петър Ралчев и квинтет, изпълняващ българска народна музика, са на турне в САЩ. Те свирят в Смитсоновиън Институт, в Библиотеката на Конгреса във Вашингтон и имат 30 минутно участие по радио “Гласът на Америка”. Петър Ралчев изнася семинар в Центъра за Източноевропейски изследвания в Юджийн, Вашингтон, на тема Българска народна музика. През 1991-1992 г. свири в Канада — Ванкувър и Монреал и участва на живо по CBS. Петър е включен в книгата “История на Акордеона”, публикувана във Франция през 1991 г. от Франсоа Билярд и Дидиер Росин. Има турнета също в Германия, Унгария, Норвегия и Русия. През 2000 г. той реализира още 2 проекта — албум с немската формация “BATORU” и CD с етно-джаз в трио с перкусиониста Стоян Янкулов и китариста Атешан Юсеинов.

Адрес на ресторанта:
BONE YARD BBQ RESTAURANT
31006 ORCHARD LAKE RD
FARMINGTON HILLS, MI 48331

Предварителни заявки на телефон
(248) 802-7329 Диана или
(248) 802-7345 Димитър.

Цена за възрастни \$15,
деца до 12 години — \$10.

Менюто е по избор от ресторанта.
Местата са ограничени.
Заявки можете да изпращате на адрес:
1379 Sherwood Forest Ct., Waterford, MI 48327.

Български народни танци с Юри Йорданов

Юри Йорданов, хореограф, ще бъде в Метро Детройт на 23 и 24 октомври. Той ще преподава български танци от различни краища на страната. Юри е прекрасен танцьор и много добър преподавател. Организатор на събитието е клуб за фолклорни танци от Детройт, за който сме писали преди (бр.7, 2009.г.). За повече информация посетете техния уеб сайт www.detroitfolkdancing.com.

23 октомври (петък) Църквата St. James, Ferndale Време: 20.30 – 23.30 часа, Вход: \$7

24 октомври (събота) St. Mary's Catholic Church, Royal Oak

Сутрин: Клас 1: 10:00 - 11:15 часа Клас 2: 11:45 – 13:00 часа

Следобед: Клас 3: 14:30 - 15:45 часа Клас 4: 16:15 - 17:30 часа.

Всеки клас струва \$12. За 4-те класа цената е \$36. Ако се запишете за 4-те класа и платите предварително цената е \$32. Изпратете чек на: Rick King, 28450 Villa Ct N, Southfield, MI 48076, Make checks payable to: OWDC.

История на празника Halloween

Думата Halloween произлиза от католическата църква. Първи ноември – Денят на всички светии – е католически празник в чест на светците. Но през V век преди Христа в келтска Ирландия лятото е свършвало официално на 31 октомври и на този ден се е чествал празникът „Самхаин“, келтската Нова година. Историята разказва, че тогава всички, умрели през миналата година, идват на Земята да търсят тела, в които да се вселят за следващата. Хората са вярвали, че това е единствената надежда за живот след смъртта. Келтите казват, че всички закони на пространството и времето спират да действат по това време на годината и позволяват на духовете да се смесят с живите. Хората обаче не позволяват на духовете да се вселят в телата им и затова вечерта на 31 октомври гасят огньовете пред домовете си, за да изглеждат къщите студени и неуютни. Преобличат се като вампири и шумно обикалят от къща на къща, за да изплашат призраците, които искат да обладаят телата им.

Според една друга версия за причината келтите да са гасили огъня пред домовете си, това е желанието на тези племена да запалят огъня от общ източник: Огъня на Друидите, който се е намирал в Средна Ирландия, близо до Исинач. Някои легенди разказват, че келтите са изгаряли на клада хора, обладани от духове, за да дадат урок на призраците. Римляните възприемат келтските обичаи, но през I в. от новата ера спират да изгарят и принасят в жертва хора.

Празникът „Вси светии“ е пренесен в Съединените щати през 1840 г. от ирландски емигранти, търсещи убежище от глада в страната си. Смята се, че традиционната фраза „номер или лакомство“ не идва от ирландските келти, а от европейския празник за душата, който се е отбелязвал през XIX в. На 2 ноември – Деня на всяка душа – древните християни обикаляли от село в село, за да молят за „парче за душата“ – хляб със стафида. По традиция най-много се давало на просяците, които обещавали да споменат в молитвите си с добра дума покойните роднини на дарителите. Хората вярвали, че мъртвите остават в предверието на ада след смъртта и че молитвите им помагат да намерят пътя към рая.

Обичаят да се издълбава тиква с очи, уста и нос по всяка вероятност идва от ирландската култура. Легендата разказва, че човек на име Джак, пияница и гуляйджия, измамил Сатаната, като го накарал да се качи на едно дърво. Джак издълбал

кръст върху дънера на дървото и така хванал дявола в капан. Човекът сключил сделка с демона, че ако никога повече не го предизвиква, ще го пусне от дървото. Според народните поверия след като Джак умрял не бил допуснат нито в рая, защото бил много лош, нито в ада, защото надхитрил дявола. Но Сатаната дал на Джак въглен, с който да осветява пътя си през тъмнината. Въгленът бил поставен в издълбана ряпа, за да свети по-дълго.

Доста време ирландците дълбаели репи, но емигрантите им в Америка стигнали до извода, че тиквите са по-големи и по-удобни. Затова в Съединените щати и досега се използват тикви, в които се поставя свещ.

Въпреки че някои секти, като сатанистите например, придават особен смисъл на този празник, днес той е най-вече любимо забавление на децата. Своеобразен карнавал, на който се забавляват и възрастните.

НЕЛИ АСЕНОВА

И тази година българската общност в Метро Детройт ще празнува Halloween на 31 октомври. Организаторите на двете партита обещават много забавления, музика и вкусни български гозби.

Halloween парти!!!

Заповядайте да отпразнуваме заедно вечерта на Halloween в характерния дух и атмосфера. Партието е организирано от Нели и Васко и ще се състои в събота на 31 октомври 2009 г. от 19:30 часа на адрес:

Multi-Lakes Conservation Association
3860 Newton Road
Commerce Township, MI 48382

Партието ще бъде гаранция за смях и забавления с традиционната за празника обстановка. Желателно е всички да бъдат облечени с халоин костюми, защото ще има награди за:

- Най - страшен костюм
- Най - смешен костюм
- Най - секси костюм

Пригответе се и за забавни Halloween игри за малки и големи. Много разнообразна музика за всички възрасти, а танците ще са от вас - присъстващите на купона - до зори.

Вход за възрастни: \$12

За деца от 10 до 16 г.: \$5

Цената включва безалкохолно и леки мезета.

Специална, по-ниска цена на входа ще има за тези, които си поръчат вечеря.

Меню:

Шопска салата: \$5, Салата букет: \$8 (млечна, руска, къпопу, апетит и маруля), Телешки език с масло: \$6, Пилешки дроб по селски: \$5, Мешена скара: \$14 (пържола, кюфте, кебабче, кърначе и гарнитура), Пилешка скара: \$12 (пържола, шишче, луканка и гарнитура), 3 Кюфтета или 3 Кебабчета с гарнитура: \$9, Къварма: \$10, Дюнер \$5, Тиквеник: \$7, Торта Гараш: \$4, Кафе: \$1.

Можете да поръчате вкусна българска скара до 22 октомври.

За допълнителна информация и резервации: 248 802 6947 или nassenova@yahoo.com

Българска телевизия вече и в САЩ

Party Time с DJ Emmo

Каним всички на **Halloween Party** на 31 октомври 2009 г. от 8:00 PM в залата на

Cass Lakeside Community Center, 4927 Greer Rd., West Bloomfield, MI 48324.

Вход за възрастни и деца над 12 г. - \$ 13

деца от 6 до 12 г. - \$ 7

деца под 6 г. - бесплатно

Входът включва вечеря (скара и салата). Носете си безалкохолно и алкохол по ваше желание. Очаква ви Halloween програма и много музика и танци.

Резервации на тел. 734-355-7716 (Валентина) след 5:00 PM.

Побързайте, местата са ограничени !!!

HALLOWEEN NIGHT
THE HOTTEST PARTY WITH DJ EMMO
Saturday
October 31, 2009
RSVP 734-355-7716
Cass Lakeside Hall
4927 Greer Rd.
West Bloomfield, MI 48324
<http://www.myspace.com/emmodj>

БЪЛГАРСКО БЕБЕ

На 18 септември 2009 г. се роди поредното българско бебе. Това е Николас Пеев с тегло 3 660 гр. и 52 см. дължина. Щастливите родители са Таня и Павел Пееви от Shelby Township. Неотлъчно до бебето е и баткото Симеон.

Честито!

20 ГОДИНИ ДЕМОКРАЦИЯ В БЪЛГАРИЯ И РУМЪНИЯ

Георги Господинов, писател, разказва: "Помните ли дъвките "Идеал" и паста "Поморин"? А бригадите, "Москвичите", опашката за портокали, политическите вицове, страшното и смешното на онова време..."

На 1-ви ноември 2009 г. (неделя) в Troy Public Library ще се проведе среща-дискусия "Какво се случи в България на 10 ноември 1989 г." с историческо представяне на български и английски език. Ще бъде показан филм за събитията в Румъния. Даниела Начева ще представи книгата си „Роден за друг свят“.

Срещата ще продължи с разкази - лични истории от времето на социализма. Поканваме нашите читатели да ни изпратят свои спомени на адрес info@bulgariansindetroit.com. Избрани истории ще бъдат публикувани в следващите броеве на вестника. Място: Troy Public Library, 510 Big Beaver, Troy, MI 48084

Дата: 1 ноември (неделя)

Време: от 15.00 до 17.00 часа

Вход свободен.

Струва си да посетите и интернет-страницата www.spomeniteni.org, създадена през 2004 г. по идея на Диана Иванова, Румен Петров, Калин Манолов и Георги Господинов.

Новата учебна година в Детройт

Новата учебна година в Детройт дойде със звъна на малък родопски чан. Необичаен за начало на учебна година, но много красив и затрогващ звук!

Нашата неуморима народна будителка Диана Чолакова беше приготвила интересни дейности за децата. С ентузиазъм те учасвуваха в разходката по картата на България, където всяко дете показва в кой град е било това лято. Това наистина беше едно чудесно пътуване и за нас,

възрастните, карайки ни да си спомним колко красиви места и градове имаме в България. Децата направиха картички с разкошни изгледи от България, които да подарят на техните американски съученици и приятели, за да ги запознаят с една малка, но безкрайно привлекателна страна.

Ентузиазмът, с който децата се включиха в урока по български език, беше поразителен. Дори 4-5 годишни деца се надпреварваха да пишат букви и думи на дъската, за да покажат, че знаят и могат. Да видя с очите си този детски ентузиазъм да пишат и четат на български ме накара за сетен път да се замисля как, забързани в нашето трудно американско ежедневие, ние не дооценяваме колко много означава за нашите деца езикът, които слушат от нас, и колко много предимства в бъдеще би им дал фактът, че знаят, разбират, четат и пишат на два езика, отдавна преди да са започнали да изучават испански или китайски език в училище....

На края на Урока по Българщина децата получиха подаръци, специално купени от България за тях, и това много ги зарадва.

Какво остава да кажем, освен: "Диана, продължавай своето патриотично дело и дано ние, родителите, вземем поне малко от твоя ентузиазъм, за да живее българският дух в душите на нашите деца." Кой знае, може би точно сега някои от нас, отглеждайки детето си, отглежда един бъдещ министър/министърка в едно българско правителство след години?? Прецеденти такива вече има, човек никога не знае, но винаги може да се надява!

До нови срещи в Школата по Българщина,

МИТРА ЕНЧЕВА

Следващата сбирка на Школата „Аз съм българче“ ще бъде на 11-ти октомври (по традиция втората неделя от месеца) от 13.00 до 15.00 часа в библиотеката в Wixom. Моля родителите и децата да си подготвят и донесат предпочитани от тях костюми за Халогоуин. За тези, които нямат, ще им помогнем да си изработят маски, подходящ грим или други аксесоари, характерни за празника. Всеки маскиран ще трябва да разкаже за героя, в който се е превърнал. Ще има и награди за най-идейните. Родителите, моля да носят лакомства, които ще раздадат на децата по оригинален начин. Ще има още изненади.

ДИАНА ЧОЛАКОВА, Ръководител на Школата

НА ГОСТИ НА ЛАРИ ФЛИС

По съвсем друг повод се озовах в дома на Лари Флис от Clinton Township, само на минутки от Метро парк. Бях обещала да помагам на жена му Сю да опаковаме подаръци за мероприятие на Клуба на майки с близнаци, където членуваме и двете.

От дума на дума, Сю ме попита дали чета и пиша на български, защото съпругът ѝ имал картички и снимки на български език. Така стана ясно, че баба му и дядо му са от били от България. Лари ми пусна запис-поздрав, направен по българското радио в Детройт на 21 ноември 1974 г.! На записа неговата майка Хелън поздравява родителите си Мери и Питър Геноф по случай 65-та годишнина от сватбата им от името на техните деца, 10 внука и 14 правнука. Ето и думите на говорителката: „Очарователна прелест се крие в отношенията на двама възрастни съпрузи, изминали заедно дълъг път, изпълнен с трудности, създали и отгледали деца, но запазили чувствата си. Ръка за ръка, те навлизат в есента на живота, изпълнени с обич, доверие и признателност един към друг, с непроменени чувства. Това са нашите добри сънародници Пенчо и Мария Ганеви, които утре, 22 ноември, навършват 65 годишен семеен живот. И двамата са родом от село Балабанли, Русенско. От деца израстнали заедно като съседи в селото, в ранна възраст свързват живота си и заедно, неразделно достигнали до тази завидна 65-та годишнина... Поздравяваме ви с хорото от вашия край „Лудо младо“, изпълнено от битовия оркестър в град Русе.“

Изведнъж ми се прииска и сега в Детройт да има българска радио станция. Или поне повече хора да поздравяват близките си чрез интернет-страницата www.Bulgariansindetroit.com. Разказът на Лари продължаваше и стана ясно, че опаковането на подаръци остава на второ място за сметка на химикалката, която вече беше в ръцете ми и спираше само, за да задавам въпроси.

„Бабу“ и „даду“, така си спомни Лари, че е наричал баба си и дядо си и е обичал да ходи при тях и играе с братовчедите си. Баба Мария (30 юли 1892 г. – 6 март 1983 г.) и дядо Петко (9 януари 1892 г. – 21 юни 1977 г.) са имали 4 деца – Ана, Чарлз, Даниел и Хелън. Дядото е дошъл в Америка първи, вероятно около 1908 г., а баба Мария е трябвало да пътува с дъщеря си Ана на кораба „Титаник“ (1912 г.), но го изпуска. Майката на Лари, Хелън е родена през 1920 г. Тя се жени за Честър, който е син на полски емигранти. Лари е най-голямото дете в семейството, след него са близнаците Хелена и Марлина.

Спомените на Лари за баба и дядо са свързани с малката къща на Marx St. (близо до Dequindre, между 7-ма и 8-ма миля), където преди години се е намирала и българската църква. Всяка

Баба Мария и дядо Петко с децата на Лари, близнаците Пол и Сандра. 24 ноември 1974 г.

неделя, децата били обличани хубаво и отивали на гости при баба и дядо. Общуването било трудно, защото старите така и не научили добре английски, а пък децата не знаели български език. Лари е запомнил „Шъ тъ бия” и „Чакай бе”, които с тежък акцент произнесе на български език. От двете страни пред къщата имало лози с червено и бяло грозде, от които дядото правил вино и ракия. На децата не било позволено да слизат в мазето, но Лари много подробно ми разказа за „fruit cellar” - място, където са се съхранявали бурканите със зимнина. Учудването ми стана още по-голямо, когато Лари отвори шкаф в неговата къща и ми показа буркани с туршия, люти чушлета, сладко и друга зимнина! Може да не е научил майчиния език, но традицията за зимнината е опазил. Разбира се, това не става без помощта на съпругата му Сю, която се е научила да приготвя буркани със зимнина от родителите си – полски емигранти. Не беше изненада, че Сю знае да приготвя баница.

В дома им намерих три предмета от България – дървено мускалче с розово масло, поставка за клечки за зъби от Троян и цигаре. Домакините не знаеха какви са тези предмети и направо се смаяха, когато отворих малкото шишенце и помирисаха ухайната течност. На тавана имало още много снимки, книги, българска музика и кой знае какво още, но за съжаление, времето не достигна за тях.

Лари е женен за Сю от 1970 г. и имат близнаци Пол и Сандра.

Беше ми приятно да разговарям с Лари и Сю, които са трето поколение емигранти и знаят много малко за произхода на дедите си. Мисля си за моите деца и техните деца, които може би ще имат 3 предмета от България и няма да знаят за какво са те. Ето защо е важно, когато се чуе, че ще има „българско събитие” всички да сме там. На хиляди километри от България, да се подкрепяме и пазим БЪЛГАРСКОТО колкото се може по-дълго. Поне тези от нас, за които това има значение.

ДАНИЕЛА НАЧЕВА

Лари и Сю с внучката Лили

Колко тежи най-големият български домат?

Ако сред българската общност в Мичигън имаше конкурс за най-голям домат, той щеше да бъде спечелен от семейство Кристина и Митко Цънцарови от Рочестър Хилс. И двамата са от Пловдив и не са пипвали мотика, докато не идват в Метро Детройт преди 10 години. Един от ъглите в двора на тяхната къща е заделен за зеленчукова градина. Митко го изорава, а после го затрупва с листа от дърветата. Така по съвсем естествен път семейството създава градина, където в началото „святат” 120 корена домати. Зеленчуците растат бързо, а един от средните домати, които претеглили тази година тежи цели 850 грама!

Всички семена идват от България – домат „Розово сърце”, едър червен, краставици, чушки, патладжан, тиквички, праз, моркови, броколи, карфиол, тикви „Цигулки”, бакла, марули, репички и лук. Гриповете те лекуват с пресен чесън – втора реколта, който според Кристина тази година е особено хубав. Всички техни приятели си тръгват от дома им с тежки чанти със зеленчуци. За трудолюбивото семейство важи оговорката, че „когато даваш – ти се връща двойно”.

Началото на вкусното им хоби не било лесно – често се обаждали на бабите в България с въпроси. Сега обаче те дават съвети и обменят опит с други български-мераклии градинари. Кристина и Митко не използват никакви торове, на което им се чудят близките в България, където доматите без пръскане не ставали. Разсадът правят още през януари и към края на май го засяват на двора. В работата им помагат и децата им Веселина, Гергана и Никола. Внучката Натали участва активно в брането на малини и къпини. На двора има още 2 праскови и 2 череши (също като в песента на Диана Експрес), ябълка, лози и отскоро 6 смокинови дървета. В българският двор не липсват българската чубрица, магданоз и джоджен, че дори и смрадлика (тетра) донесена от Родопите.

Пожелаваме на градинарите много успехи и вкусни реколти!

ДАНИЕЛА НАЧЕВА

ФИЛМОВИ СТУДИЯ

На състояла се наскоро пресконференция губернаторът на Мичигън Дженифър Гранхолм заяви, че дълготрайните опити за рекламиране на щата като евентуален филмов център са постигнали успех. Новооткритото Unity Studio в Алън Парк първоначално ще отвори 121 работни места, а впоследствие броят на наетите в него служители ще достигне 3 000. Студиото ще се занимава предимно с продуциране на филми и създаването на телевизионни и бизнес проекти.

Unity Studio ще бъде управлявано от група инвеститори от Калифорния и Мичигън, начело на която застава роденият в Southfield Джими Лифтън – собственик на озвучително студио в Лос Анджелис и верига звукозаписни студия. Продуцент на 13 пълнометражни филма, г-н Лифтън работи с някои от най-известните имена в бранша, сред които продуценти от FOX, ABC, NBC, HBO, MTV и Disney.

Това, което отличава Unity Studio от останалите компании, отварящи работни места, е уникалната програма за преквалификация на потенциални служители. Работниците ще имат рядката възможност да получат подготовка за различни позиции, а студентите ще могат да работят срещу училищни кредити. В допълнение, на територията на студиото ще бъде изградено “село”, където работниците ще могат да живеят.

“Винаги съм искал до доведа бизнес в родния си щат,” заявява Лифтън. “Бих искал да мисля за Unity Studio като за “фабрика” в традициите на Хенри Форд, в която всички функции се изпълняват на едно и също място: подготовка, продуциране, дистрибуция и маркетинг. Ние ще създаваме продукти въз основа на една от най-добрите детройтски традиции, а именно творческите способности на неговите хора.” През последната година филмовата инфраструктура на Мичигън се разширява с бързи темпове. През пролетта на тази година три големи филмови компании – Wonderstruck Studios, Motown Motion Pictures и Stardock Systems – поеха ангажименти към щата за разширяване на дейността си в него, инвестирайки повече от \$156 милиона и отваряйки над 6 000 нови работни места. Многобройни щатски агенции, университети и частни институции са в процес на разработване на програми, които да подготвят бъдещи кадри.

От своя страна, местните управници се опитват да подпомогнат новите проекти, инвестирайки средства в тях. Наскоро щатът отдели

\$2,8 милиона от бюджета си, които ще бъдат инвестирани през следващите 12 години. Специална група представители от Алън Парк са в процес на търсене на терен, върху който да бъде разположена така наречената Renaissance Zone: територия, застроена от магазини, ресторанти и атракции, които да привличат потенциални туристи. Над \$83 000 са отпуснатите средства, с които ще се обучат и подготвят квалифицирани специалисти.

Губернатор Гранхолм предложи план за субсидиране на проектите по време на годишното си обръщение към щатски лидери през 2008г. Предложението бе подкрепено от мнозинството местни политици и влезе в сила под формата на закон през април миналата година. Оттогава Michigan Film Office е събрал 283 предложения за сценарии и 162 приложения от потенциални продуценти, от които 80 са вече предварително одобрени. За една година филмовите инвестиции в Мичигън нарастват от \$2 милиона (1997г.) на \$125 милиона (2008г.)

Според кмета на Алън Парк Гари Буртка, “Отварянето на филмови студия е най-добрата икономическа новина за региона през последните няколко години. Новите проекти дават повод за надежда и отварят работни места за хиляди безработни местни жители.”

Второ филмово студио ще бъде разположено в Детройт (Detroit Center Studios) на мястото на старата сграда на MGM Grand Casino, а впоследствие и трето (Motown Motion Picture Studios) ще отвори врати в Понтиак. Според прогнозите на специалисти, двете студия ще открият 4 000 нови работни позиции. Detroit Center Studios ще изготвя продукти в сферата на дигиталната анимация и ще обзаведе ултра модерно студио за визуални ефекти. Студиото осигурява програма за обучение на 3D софтуер инженери и компютърни специалисти.

Motown Motion Picture Studios ще специализира в изработката на пълнометражни филми и други продукти с висококачествени звукови ефекти. Благодарение на модерното си звено за звукови ефекти, студиото ще предлага озвучаване и на външни продукции.

АНЕЛИЯ ПЕТРОВА

Застраховка за цял живот (Whole Life Insurance)

Продължение от миналия брой

Когато говорим за застраховка „Живот“ трябва да вземем под внимание факта, че всички видове застраховки „Живот“ предлагат заплащане на семейството на застрахованият човек, ако той/тя почине. Основните видове застраховка „Живот“ са три: Застраховка за цял живот (Whole Life Insurance), Периодична застраховка (Term Life Insurance) и Универсална застраховка (Universal Life Insurance). Разбира се, има и други видове застраховка живот, но тези са най-известните и най-често закупуваните.

Цената на всички видове застраховки „Живот“ зависи от три фактора: възрастта на застрахования по време на закупуване на застраховката, здравословното състояние на застрахования по време на закупуването и лимита на застраховката.

От тази информация следва, че колкото по-възрастен е застрахованият по време на закупуване на застраховката, толкова по-скъпа ще е тя. По същата логика, колкото по-лошо е здравословното състояние на застрахования по време на закупуване на застраховката, толкова по-скъпа ще е тя. Тези фактори се отразяват по различен начин в трите основни вида застраховка живот и сега ние ще разгледаме Застраховка за цял живот (Whole Life Insurance), която е постоянна за целия ви живот или докато продължавате да я плащате.

Първият фактор, който отличава тази застраховка е, че тя е по-скъпа от периодичната застраховка (Term Life Insurance). Цената на застраховката за цял живот обаче е винаги постоянна, докато цената на периодичната застраховка се увеличава всеки път, когато трябва да я обновите. В замяна на по-високата цена, застраховката за цял живот предлага следните предимства:

- Покритие за целия живот;
- Натрупване на парична сума;
- Цената никога не се променя.

Ето какво означават тези предимства:

Покритие за целия живот

Застраховката за цял живот е ефективна докато починете, за разлика от периодичната застраховка, която трябва да се обновява периодично. Цената за тази застраховка е по-висока от цената на периодичната застраховка, защото застрахователната компания обещава да плати, КОГАТО застрахованият човек почине. Чрез периодичната застраховка, компанията обещава да плати, АКО застрахованият човек почине.

С други думи, компанията не застрахова вероятността, че застрахованият може да почине, а факта, че той/тя ще почине.

Например, Иван (на 40 години) има периодична застраховка, която изтича, когато той навърши 65 години. Според статистически данни, Иван ще живее поне до 72-годишна възраст и никога няма да получи пари от застраховката. От друга страна обаче, Иван все някога ще почине и ако има застраховка за цял живот, неговото семейство ще получи пари от тази застраховка. Следователно, застраховката за цял живот все някога ще бъде използвана, докато периодичната застраховка може и да не бъде използвана. Поради тази причина Иван ще плати по-висока цена за застраховката за цял живот.

Натрупване на парична сума

Застраховката за цял живот натрупва гарантирана парична сума през годините, през които е ефективна. Тази парична сума трябва да се разглежда като отделна инвестиционна сметка, натрупваща се от парите, които плащате за застраховката, и от лихва предоставена от средствата, в които застрахователната компания е инвестирала плащаните от вас пари. Сумата започва да се натрупва през втората година от закупуването на застраховката. След като започне да се натрупва, тази сума ще достигне лимита на застраховката ви, когато достигнете 100-годишна възраст. Например, Иван купува застраховка за цял живот с лимит \$100 000 през 2008 година. През 2010, застраховката му ще започне да натрупва парична сума, която ще достигне \$100 000, когато Иван навърши 100 години.

Тази парична сума може да бъде изтеглена по две различни причини:

- Ако Иван реши да прекрати застраховката си за цял живот, той ще получи паричната сума, която се е натрупала до момента;
- Иван може да тегли заеми от натрупаната в застраховката парична сума. Максималната сума, която той може да изтегли е ограничена както от натрупаната сума така и от няколко други фактори. Този заем, разбира се, е като всеки друг заем и трябва да бъде изплатен обратно към застрахователната полица. Ако Иван почине преди да е изплатил заема си, семейството му ще получи сума равна на лимита на застраховката минус неизплатения заем.

Цената никога не се променя

Едно от най-важните предимства на застраховката за цял живот е, че премията е установена доживотно. Това означава, че цената, която сте платили за застраховката си, никога няма да се промени.

Когато човек закупува застраховка живот, той/тя може да избере три опции за плащане:

- Единично плащане на цялата сума;
- Изплащане до определена възраст;
- Месечно плащане.

Единично плащане на цялата сума – най-лесният начин да закупите застраховка живот е да заплатите сумата за цялата застраховка наведнъж. Този вид плащане има както недостатъци, така и предимства. Например, Иван купува застраховка Живот днес и я плаща наведнъж. Петър също купува застраховка живот днес, но той плаща само за един месец. Ако Иван и Петър починат утре, Иван ще е платил за своята застраховка Живот много повече от Петър. Ако обаче и двамата живеят до 85-годишна възраст, паричната сума в застраховката за цял живот на Иван ще нараства много по-бързо от тази на Петър, понеже Иван е предплатил цялата сума.

Изплащане до определена възраст – с този план застраховката се купува и се изплаща за определен период. Най-често използваните периоди са: изплащане в период на 20 години или изплащане до 65-годишна възраст.

Месечно плащане – този план е най-често използван. Чрез него застраховката Живот се плаща всеки месец.

Накратко, застраховката за цял живот покрива застрахования, докато той/тя почине. Цената никога не се променя през годините и застраховката натрупва парична сума.

В следващия брой ще разгледаме Периодична Застраховка (Term Life Insurance).

ДЕЯН КОЖУХАРОВ, AIS, AAI, ARM
Kozhuharov Insurance Agency
E-mail: deyan@kozuharovagency.com
Телефон: (269) 441-5158 безплатен номер (877) 205-0051
Работното време: от понеделник до петък от 8:00 до 17:00 часа

Накратко

Есенният сезон за международно пътуване завършва на 25 октомври 2009 г. Цените дотогава от Детройт до София са между \$905 – \$1 030 без уикенди. Детските билети са около \$870. Зимният сезон започва на 26 октомври и продължава до 25 март 2010 г. Цените засега са между \$900 – \$920 и детски билети около \$780. Това са крайни цени, без уикенди. Коледно увеличение има от 11 декември до 25 декември 2009. До момента за зимата по-ниски и специални цени не са обявени от Авиокомпаниите.

ПЪТУВАЙТЕ С „БИЛЯНА” – ВАШАТА ЩАСТЛИВА ЗВЕЗДА, ДО ВСЯКА ТОЧКА НА СВЕТА !

ЗА КОНТАКТИ – ИЛИЯНА ГЕОРГИЕВА

ТЕЛ.: 248 939 – 0401 /24 часа – 7 дни в седмицата/
Е – MAIL: ilianadtw@hotmail.com

Как да преведем текст от български на английски и обратно. Интернет търсачката GOOGLE може да ви спести доста време ако, например, имате статии на български, която трябва да преведете на английски за Ваш познат. При това безплатно. Все пак това е програма, така че направете и проверка. Ако не напишете думата правилно – пак няма да бъде преведена.

С това улеснение, приканваме нашите читатели да изпращат материали без да спират и да преведат вестника на английско говорищи близки и приятели.

<http://translate.google.com>

БЕЛЕЖКА НА РЕДАКЦИЯТА

Искаме да напомним на нашите читатели, които имат намерение да закупят жилище за първи път, че ако го направят до 30 ноември, ще могат да получат кредит в размер на 10% от стойността на жилището, но не повече от \$8 000. Тези пари не трябва да се връщат! Можете да подадете документите и да получите този кредит веднага след покупката на жилището.

За повече информация прочетете материала „Нови данъчни промени за 2009 г.” в брой 3 от тази година.
БЕЛ.РЕД.

Мястото за реклама.

Пишете ни на е-мейл адрес:

INFO@BULGARIANSINDETROIT.COM

Полезна информация

Ако сте абонати на Consumers Energy – една от фирмите дистрибутори на газ в Мичигън, можете да се възползвате от новата им програма за спестяване на енергия. Можете да получите чек до \$350 ако инсталирате нови уреди и то в срок от 6 до 8 седмици. Има две изисквания: да сте абонат на Consumers Energy и инсталираните уреди да отговарят на изискванията на програмата. Ето няколко примера:

- парно на газ (natural gas furnace) – от \$200 до \$350 в зависимост от нивото на ефективност
- бойлер на газ (natural gas boiler) ако има поне 87% коефициент на ефективност - \$350
- климатик (central air conditioner) - от \$100 до \$350 в зависимост от нивото на ефективност
- бойлер без резервоар (tankless gas water heater) с енергиен фактор 0.82 и повече - \$150
- програмируем термостат (programmable thermostat) - \$20

За повече информация посетете интернет-страницата www.consumersenergy.com или телефон 866-234-0445.

Ирина Бокова спечели тежката битка за шеф на ЮНЕСКО

Четири гласа се оказаха решаващи за триумфа на българската кандидатура за генерален директор на ЮНЕСКО. Посланикът ни във Франция Ирина Бокова беше избрана на 23 септември на пети и последен тур на вота. Тя получи 31 гласа в 58-членния Изпълнителен съвет на организацията и така българката победи египетския кандидат Фарук Хосни.

Генерален директор на ЮНЕСКО е най-престижният пост, заеман от българин. Организацията на ООН за образование, наука и култура има 54-годишна история. Веднага след избирането ѝ Ирина Бокова заяви: "Всички кандидати предложиха много добри идеи. Ще заимствам всички хубави идеи от програмите на другите кандидати. Надявам се, че ще бъдем заедно не само с представителите на арабския свят, но и всички регионални групи в ЮНЕСКО, защото аз никога не съм вярвала в сблъсъка между цивилизациите." По думите ѝ организацията се нуждае от реформи, като някои от тях са започнати.

ЧЕСТИТ РОЖДЕН ДЕН БОРКО

Празниците лични или обществени са, за да бъдат празнувани!

И като е така, на 26 септември (събота) отпразнувахме 30-ата годишнина на Борис Згуров от Commerce Township.

Близки и приятели спретнахме парти - изненада на рожденика. Обикновената на вид зала на Greer, този път посрещна гостите и самия "виновник" за тържеството в много стилна и изискана украса и подредба. Балони, светлини, цветя и гирлянди допринесоха за изненадата и настроението на купона. Борко беше посрещнат от всички със силния възглас "ИЗНЕНАДА", последван от традиционното "HAPPY BIRTHDAY". Той беше видимо много изненадан и развълнуван. Повече от 30 души споделиха личния му празник. Борко поздрави с "ДОБРЕ ДОШЛИ" всички гости, благодари на съпругата си, Маринела и на всички, които направиха възможно отбелязването на празника. Каза още, че след такава неочаквана изненада определено ще запомни 30-тия си рожден ден! Най-възрастната гостенка на партито, баба му, го поздрави с песента "Честит да бъде този ден, във които всеки е роден и е поел дъх със жажда..." Поздравления, подаръци, много емоции и усмивки съпътстваха тържеството. И както се казва "Ядохме, пихме и до зори се веселихме"! Всички ние: семейство, близки и приятели от все сърце пожелаваме на Борко:

Дълголетието на орлите,
здравината на скалите,
мъдростта на бухалите
и неудържимия порив на вълните!

Бъди ни жив и здрав Боре,
дерзай и сбъдвай мечтите си,
гони и постигай целите си,
увенчавай с успех начинанията си
и бъди винаги така от всички уважаван и обичан!
Късмет и щастие, любов и обич ти желаем винаги да притежаваш!

С много любов: цялото семейство и всички приятели.

СПОМЕН ОТ ЛЯТОТО

Изпратихме лятото, което тази година забрави да дойде. Но ако някой ми каже, че този сезон в Мичигън е скучен, ще си помисля, че самият той е скучен човек. Защото щатът предлага безкрайно много възможности за приятен отпих сред природата. Освен с автомобилостроенето той се слави с четирите велики езера и 11 000 броя вътрешни реки и езера. Също така Мичигън е на едно от челните места по брой на плавателни съдове, четири от които принадлежат на семейство Плочев. На „Капитан Плочев” дължим удоволствието за приятните разходки с лодки през уикендите. Освен че обичаме да се забавляваме, обичаме и добре да си похапваме. В караваната на семейството не липсват никакви удобства за приготвяне на кулинарните специалитети, с които Златка всеки път ни очарова. Но най-важно от всичко е веселата атмосфера, която се дължи на чудесното чувство за хумор на семейството и на цялата компания. На „екипажа” желая попутни ветрове, които препологам няма да ни липсват през настъпващата зима.

ЕМИЛИЯ ДИМИТРОВА

ТРИПТИХ ЗА ОБИЧ

Продължава от миналия брой

За Пирин тръгнах като за среща с непознат мъж. С опитен ерген. Знаех, че ще ме гледа с оценяващ поглед и ще ме тегли с точни везни. Мъжки. Ще мери нозете ми, ще плъзга очи по раменете ми, ще чете по тялото ми... Представях си го горд, своенравен, самолюбив. Надменен и непреклонен. Понякога злопаменен и ревнив, но интелигентен и красив, което му прощаваше всичко и ме изпълваше с нетърпение...

Стъписаха ме суровите му голи върхове. Сивите сипеи, монолитното му тяло. Видях го непристъпен, настръхнал, чужд. И още там, на гарата в Банско, си казах: ”Никога няма да го обикна!” Туристическите ми обувки странно натежаха, а раницата превеи раменете ми: „Защо ли въобще тръгнах? ... Колко хубаво беше в Родопите...” Преди да наведе разочаровано очи, го зърнах още веднъж – изпънат като струна, в сив официален костюм - Пирин изглеждаше мъжествен, строен и... тръпнещ от нетърпение!

Снимка: Свилен Панайотов

Тогава изведнъж разбрах – та той също ме очаква! Той също гори от желание да ме види!...

Прозрението ме изпълни с хъс – изпъна раменете ми, стегна коленете ми – бях готова да вляза в противоборство, в двубой – и така да се разкрием докрай - или да се харесаме, или

ТРИПТИХ ЗА ОБИЧ

всеки да забрави за другия - все едно, че никога нищо не е било...

* * *

По пътя към Кутело беше трудно. Пирин ми изпращаше най-стръмните си пътеки, най-живите си сипеи, най-острите си зъбери. Изпочупи ноктите ми в скалите си, изпи влагата на тялото ми, а после го прониза с ветровете си. Не разбираше, че така само ме амбицира! Изсмях се предизвикателно и той чу гласа ми; съблякох анорака и клина си и той видя стройното ми тялото; магнах слънчевите си очила и той впи очи в очите ми...

Там, на Кутело, застанахме един срещу друг – неприкрити, свободни, дръзки. Без лицемерие и свян. Жадни да се опознаем. От този миг започна откровението...

* * *

Опита се да ме свали по мъжки. С цвете. Но не ми го подаде, а ме накара сама да го откроя...

Острият гръб на Кончето блестеше със сребриста светлина, когато спряхме смутено пред него. Вятърът блъсна чело в гърдите ни и ни накара да отстъпим крачка назад:

Ама-а точно оттук ли трябва да минем?...

Няма ли друг, по-нормален път?...

И въобще, това да не някаква шега...

Някой плахо додаде:

Имало ли е... такова... ъ-ъ-ъ ... нещастен случай?

Имало е и то не един! – отсеке водачът и ние едва тогава си спомнихме за снощния инструктаж.

Дори Присмехулника на групата не се опита да даде отговор на въпроса... Напрежението обаче изведнъж се стопи, когато видяхме автознака „Стеснение на пътя“, поставен от някой турист със здрав гръб, но с тънко чувство за хумор.

Издълженият гръб на Кончето ни мамеше да го яхнем. Двете почти отвесни скали изплуваха от мъглата, за да покажат колко са гладки, високи и... жадни. Някой ритна камък и той заподскача към пропастта. Изгуби се от погледа ни, а ние още дълго протягахме шии към зейналата паст, за да чуем как ще изхлопа на дъното... Не чухме нищо... Виновникът смутено наведе глава, а ние го простреляхме с убийствени погледи... Вятърът ни

Снимка: Свилен Панайотов

даде начален тласък...

...И тогава, стиснала здраво металното въже, с пресъхнали устни и овлажнели от напрежение очи, го видях – белезникаво, мъхесто, нежно. На завет до малка издатина. Кротко поемаше оскъдните лъчи на слънцето и ги сгушваше в кадифените си гърдички. Протегнах ръка да го откъсна и... се олюлях. Раницата ми предателски натеза на фаталната страна, краката ми се подгънаха и омекнаха за секунда... Вече виждах как ме поглъща безната... Не успях дори да извикам... Силният тласък на вятъра този път ме подпря. Върна опората ми, стегна дланите и коленете ми, отвя страха ми. Всичко трая само миг, всъщност - цяла вечност...

И тогава, вкопчена във въжето, погледнах още веднъж еделвайса. Беше толкова истински! Толкова, толкова хубав на своето закътано от вятъра място. Прекрасен! Това ми беше достатъчно...

Зад мен дочух учестеното дишане на следващия... Трябваше да продължа. Мислено благодарих за подаръка...

* * *

Опита се да ме покори със закана. Пак по мъжки...

Крачехме с лекота към хижа „Безбог“ и спорехме разпалено – грешен безбожник или смирен боголюбец е дал името на върха. Вървахме към билото, увлечени в доводите си, докато предчувствие не изви главите ни нагоре - напомнани с чернилка, гроздове от облаци бяха надвиснали над нас. Вятърът само това и чакаше – засили ги един към друг и притаи дъх в злорадо очакване. Набирайки скорост като влакови композиции, те сблъскаха челата си и от очите им закапах оловни сълзи. Клекът настръхна и

ТРИПТИХ ЗА ОБИЧ

тревожно зашумя на талази, а дъждобраните заплусяха над главите ни. Секунда след това ни заля пороят...

Мъчехме се да се скрием от дъждовния водопад и все още не разбирахме, че това е само прелюдията... Първата светкавица ни вкамени, а втората – отлепи краката ни от оживялата земя и вкупом хукнахме към билото. Знаехме, че само да превалим рида, ще ни приюти новата хижа „Безбог”...

Като тромави едногърби камили се запрепвахме към спасителния оазис. Разбрало намеренията ни, небето побесня. Електрически змии засъскаха над главите ни. Гръмове пробиваха ушите ни, а ехото се кискаше страховито. Между хриптящото ни дишане и паникьосаните ни викове: „Майчице!”, дочухме гласа на водача: „Хвърляйте раниците! Клекнете с наведени глави!” Почти безпаметно откъснахме гърбиците от раменете си и свити като зародиши, потънахме в блатото на страховете си. В тези мъчителни мигове бяхме като никога еднородни в думите си: „Само веднъж да свърши! Само да стигна до хижата”... Ледени лешници затракаха като чукчета.... После всичко се утрои – вятър, лед и светкавици...

Във вкочанения ми от страх мозък проблясна едничка мисъл: „Та това е връх Безбог! Тук наистина няма Бог! Напрасно се моля!” Разбрах просто и ясно, че каквото има да става – ще стане! Това откритие ми даде сили да надникна през ледената завеса. Гледката беше трагикомична – 15-тина фигури, застинали в една и съща поза – свити, безпомощни, жалки! Как ли би нарекъл импровизираната ни композиция нашия Пресмехулник?... Нов, ужасяващ гръм разтърси земята – просна ме в калта, накара ме да се свия утробно и да чуя собствения си вопъл: „Мили Боже, прости ми! Господи, моля те! Спаси ме, Боже!...”

Едва тогава Пирин се смили. Видя ме по човешки слаба, по женски безпомощна, по детски искрена в молитвата ми. Чу името на Твореца на най-безбожното място и сърцето му трепна в каменната гърд...

Като отсечен със сабя дъждът спря. Облаците, излели чернилката си, политнаха пухкави, леки – сякаш никога не са носили в утробата си ледени зърна. Земята въздъхна облекчено с бяла въздишка, а въздухът затрептя от чистота и свежест...

Изпъзвяваме от дъждобраните си като голи охюви... Непознат мирис кара все още треперящата

Снимка: Свилен Панайотов

ни дружина да се огледа. Пристъпваме плахо и ококорваме от изненада очи – на 10-тина метра огромен камък изпуска сивкав дим, а къпинакът около него, недокоснат, блести с все още червените си плодове...

Потръпваме вътрешно, убедени и в силата, и милостта на Твореца, възкликваме пред омайната гледка от безкрайни върхове пред нас и потегляме към хижата, която кокетно се оглежда в кристалното око на езерото пред нея...

* * *

Поиска да ме привърже към себе си като ми разкрие тайнствата си...

По пътя за хижа „Пирин” групата настига тънконого, усмихнато момче. Всъщност, млад мъж. С гайда в ръце и с голяма раница на гръб. Толкова издута, че разпали нашето въображение и породил нов спор:

Бас ловя, че е свил толкова вълна от кошарите, че за гайдата не се е намерило място втре! – започна Скръзнзата на групата.

Да, бе! Сигурно е тъпкана с гъби... – въздъхна с тиха завист Гъбаря.

Глупости! Пълна е с билки! – промърмори Недоволната и додаде – Ще ни смъкне кожата, когато ни ги продава в града!

Може пък да е събирал камъчета като онези на Хензел и Гретел! – обади се Немирника, но отприщилият се смях му даде сили да отсече с един замах главите на десетина бодила...

Поспорихме, отминахме и забравихме... Вечерта, когато слязохме в столовата на кръглата хижа, го видяхме отново – седеше в дъното, а раницата му лежеше с празна, зейнала уста. На

ТРИПТИХ ЗА ОБИЧ

масата, пред себе си, беше подредил десетки дървени фигурки – птица в полет, дълговрат жираф, нежна балеринка,, клонест папагал... Едновременно протегнахме ръце да ги видим, да ги пипнем, да ги оценим, но... в нашите длани статуетките се превърнаха в най-обикновени клони, такива, каквито редовно стъпквахме по пътя си. Момчето стеснително се усмихна на недоумението ни, после взе най-близкото клонче, погледна към лампата, завъртя го и то в миг се превърна в триглав змей: „Е, тук трябва малко с ножчето да го поизтъня, тук пък – да го поизгладя... Колко работа има още по него...”

Гледахме тази импровизирана изложба без билет, без да сме слушали куратор, без да присвиваме маниерно очи. В малката хижа, на мъгната светлина на агрегата, Пирин като ненадминат скулптор дойде да ни каже, че и в мъртвите му рожби – сухите клони, има живот. Само трябва да видиш, въображение и любов. Много любов... После гайдата напълни гърди и изпусна въздишка в мелодия – бавна, тъжна и откровена като изповед на случаен спътник по време на дълго пътуване във влак...

Разбрах, че към този миг ще се връщам пестеливо, когато душата ми силно жадува за истинска красота и музика...

* * *

На хижа „Каменица” усетих, че е дошъл мигът да останем сами. Само двамата. Да си кажем премълчаното, спотаеното, мечтаното...

Беше тиха, звездна нощ. Изнесох тайно одеалото, отворих широко очи и ... станах безплътна. Чух десетки непознати гласове, шумове и шепот. Усетих стъпки на самодива, мярнах бяла риза. За първи път не изпитах страх... Пристъпих в клека и се озовах на малка мъхеста полянка, толкова малка, че едва раздиплих одялото. Вдъхнах силния мирис на смола... Краката ми се подкосиха... Почувствах под себе си твърдата снага на Пирин, пулса на гранитното му тяло... Звездите задишаха учестено, надвесени над нас. Сребърните им сърца затуптяха с нашия ритъм. С всеки удар те се приближаваха към мен, с всеки удар аз все по-плътно се притисках в Пирин... Преди да затворя очи една звезда се откъсна и полетя към мен. Пожелала си наглас: „Обикни ме и ти, Пирин!...”

ДИМИТРИНКА НЕНОВА, кореспондент от Варна

Очаквайте продължението в следващия брой

**ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ
В ДЕТРОЙТ**

Phone: 586-219-8710

E-mail: info@bulgariansindetroit.com

[Можете да коментирате статиите от вестника на нашия форум тук.](#)

Броя подготвиха: Анелия Петрова, Росица Димитрова, Даниела и Велеслав Начеви

Авторите носят отговорност за съдържанието на материалите. Изказаните мнения е възможно да се различават от становището на редакционната колегия.

Благодарим за финансовото съдействие на: Мати Болгария- фирма “Биляна”, Застрахователна Агенция “Кожухаров”, Kubisch Sausage Co.